

Nota resum de la ponència presentada en el plenari del Rotary Club de Terrassa del dia 12 de novembre,

## **Sobre Fusions i Crisi Financera per Enric Mata**

El tema de la ponència fa referència al procés de transformació i de crisi financera que s'ha produït els darrers anys a diversos països d'Europa, a l'Estat espanyol i a Catalunya, que ha representat una autèntica tempesta financera, una transformació radical del panorama financer, i molt especialment, a Espanya i Catalunya, la desaparició de gran part de Caixes d'Estalvi i la transformació en bancs de les poques entitats d'estalvi que han resistit l'embat de la crisi.

Enric Mata exposa la seva visió sobre el tema, que centra en dos enfocaments en concret, el procés de fusions de Caixes a Catalunya i raons i reflexions que expliquen la crisi financera i la transformació radical del mapa financer existent.

Fa referència al període previ de fort creixement, de més de 10 anys, de 1995 a 2007 viscut per la economia espanyola, afavorida per la entrada d'Espanya a la Unió Monetària europea i per la entrada en funcionament de l'Euro, que va propiciar un escenari de tipus d'interès mes baixos, i una major estabilitat a causa de la desaparició dels riscos de canvi dins la nova zona Euro.

En relació al primer punt, fa una exposició del procés de fusions de Caixes d'Estalvi que ha tingut lloc a Catalunya, amb especial detall de la creació d'UNNIM com a resultat de la fusió de les caixes de Manlleu, Sabadell i Terrassa, i fa referència també a la fusió de les caixes de Catalunya, Tarragona i Manresa, a la absorció de Caixa Girona per part de Caixa de Pensions, i als dos processos de fusions "fredes" (SIP,s) en que es van integrar les caixes de Penedès i de Mataró.

Aquest procés acaba amb la desaparició de les Caixes catalanes, a excepció de la Caixa de Pensions, absorbides en el cas d 'Unnim pel BBVA, i en els altres casos, intervingudes i "nacionalitzades" (C. Catalunya-Tarragona i Manresa) en mans del FROB, i en d'altres integrades en grups amb majoritària i forta participació del FROB, ...Laietana de Mataró en el grup Bankia, i Penedès en el grup BMN.

Pel que fa el segon punt, sobre raons per la crisi financera i de les Caixes en particular, es refereix a qüestions com:

- La forta expansió protagonitzada per les entitats financeres al ritme del creixement que experimenta la economia espanyola en el període ja referit, i que amb l'aturada brusca que presenta la economia l'any 2007 posa de relleu un excés de "capacitat instal·lada" en forma d'oficines i plantilles,
- L'elevat volum i la concentració d'inversió creditícia de bancs i caixes en l'activitat immobiliària, amb taxes de creixements anuals a "tot el sector" entre el 15 i el 20%...
- La manca de suport del supervisor, el Banc d'Espanya, que després de donar per bones i "beneir" determinats projectes de fusió, posa en marxa

unes proves d'estres que d'acord amb els paràmetres que s'estableixen, perjudiquen, especialment, les entitats fusionades...

- L'establiment sobtat de noves normes sobre capitalització de les entitats financeres que estableixen l'obligació de situar els nivells de capitalització, en uns terminis màxims de 6/9 mesos, en el 8% per als bancs i en el 10% per a les Caixes, quan el sector venia treballant amb normativa que establia l'horitzó de 2019 per poder assolir el 8% en nivells de capitalització per a totes les entitats del sector; aquestes eren normes impossibles de complir per a la majoria d'entitats del sector, que van fer necessari tenir que acudir al FROB per obtenir financiació cara (7/8%) per poder complir els nous nivells de "core capital",
- Requeriments molt exigents per efectuar dotacions i provisions per cobrir uns nivells de morositat creixents, en lloc d'establir programes i calendaris que facilitessin el compliment de les cobertures presents i futures de morositat amb terminis que fossin possibles de complir els requeriments de dotacions...,
- La manca de cap tipus d'observació ni referencia del supervisor en el sentit de la conveniència de moderar les elevades taxes de creixement de la financiació al sector immobiliari. Cap entitat, especialment entre les de petita i mitjana dimensió, en el supòsit d'haver pogut preveure el canvi brusc de tendència en l'activitat econòmica, tenia capacitat o possibilitat de fixar-se objectius de creixement mínims davant una realitat del mercat que creixia als ritmes que s'han comentat, el fort augment de l'atur com a conseqüència de l'aturada brusca de l'activitat econòmica que cap autoritat "solvent" ni cap entitat en el sector havia previst, i que va fer disparar les taxes de morositat, i una certa voluntat política d'acabar amb les caixes, exigint-les uns nivells descapitalització 2 punts per damunt dels fixats per a la banca.

Acaba resumint la seva opinió que, si en lloc d'exigir requeriment de provisions i de capitalització en terminis impossibles de complir per la major part d'entitats del sector, s'haguessin fixat calendaris mes dilatats que, amb l'adequada programació, haguessin pogut ser coberts per les entitats i probablement s'haurien pogut evitar bona part de les conseqüències tan negatives que han acabat afectant a la practica totalitat d'entitats del sector financer.

Finalment, en el col·loqui es produeixen les intervencions de diferents membres del club amb observacions i reflexions relatives al contingut de la presentació.